

MADEN KANUNU DEĞİŞİKLİĞİ TASARISININ MÜLKİYET – HAKİMİYET İLİŞKİLERİ BAĞLAMINDA DEĞERLENDİRİLMESİ

Galip TÜRKMEN
Eti Holding Başmüfettişi

Hakimiyet kayıtsız şartsız millete aittir. Zira, mülkün sahibi aslisi millettir. Mülkün sahibi sermaye olduğunda, hakimiyetin de kayıtsız şartsız sermaye sahiplerine geçeceği açıktır.

Hakimiyetin sahipliği konusu siyaset biliminin temel uğraşı alanı olmaya devam etmektedir. Burada hakimiyet ile egemenliğin kavramsal olarak örtüşmediğinin farkında olarak, işin felsefi yada sosyolojik boyutlarına değinmeden, epistemolojik ve ontolojik tahlil denemelerine girişmeden maden kanunu değişikliği ile yapılmak istenenin ne olduğunu anlamaya yönelik bir değerlendirme yapılacaktır.

Devletin şekli egemenliğin kimin/kimlerin elinde olduğuna göre belirlenmektedir. Egemenlik, din adamları aracılığıyla Allah'a ait olarak kabul ediliyorsa Teokrasi, halka ait ise Demokrasi, seçkinlere ait ise Meritokrasi, kanun hakimiyetine dayalı ise Nomokrasi olarak devletin yönetim şekli ifade ediliyor. Oligarşi, Timokrasi, Otokrasi, Tiranlık.... gibi nitelendirmeler aynı şekilde egemenliğin aidiyetine göre devlet yönetimlerine verilen isimler.

Türkiye Cumhuriyetinin temel nitelikleri Anayasada sayılmış olup, hakimiyet kayıtsız şartsız millete aittir. Millet, bu hakimiyetini seçmiş olduğu milletvekilleri aracılığı ile kullanır. Dolayısıyla sistemimiz parlamenter demokrasidir.

Anayasanın 168. maddesinde. “Tabii servetler ve kaynaklar Devletin hüküm ve tasarrufu altındadır. Bunların aranması ve işletilmesi hakkı Devlete aittir. Devlet bu hakkını belli bir süre için gerçek ve tüzel kişilere devredebilir.” denildikten sonra “gerçek ve tüzel kişilerin uyması gereken şartlar ve müeyyideler kanunda gösterilir” hükmü getirilmiştir. Yine Anayasanın temel ilkelerine uygun olarak madenlerin yanında, tarihi ve kültürel varlıklar, akar sular, yer altı ve yerüstü su kaynakları, göller, denizler, kıyılar, hava sahası milletin malı olması nedeniyle devletin mülkiyetindedir, yani kamusaldır. Bunlarda mülkiyet devredilemez, ancak süresi belli bir zaman için, kamu yararı gözetilerek kiralanabilir.

Son zamanlarda, bilhassa uluslararası firmaların ihtiyaçları dikkate alınarak yeni bir egemenlik tanımı yapılmak istenmektedir. Doğal olarak, **yeni egemenlik alanlarının açılması için mevcut egemenlik tanımının değiştirilmesi, başka bir ifade ile mevcut egemenliğin daraltılması gerekmektedir.**

Uluslararası firmalar daima, ucuz ve sürekliliği güvenli hammadde peşinde olmuşlardır. Bir ürün genellikle bir çok hammaddeden oluşmakta ve bu hammaddeler çok değişik ülkelerden elde edilmektedir. Türkiye, Hindistan ve Çin dışında bir çok bakımdan kendine yeterli ülke bulunmamaktadır. Amerika nadir toprak elementleri yönünden yetersizdir. Kobalt, boksit, krom, nikel, çinko, bizmut, colombiyum gibi hammaddeler ileri teknoloji ürünlerinin vazgeçilmez unsurlarıdır ve ABD bu madenlerde tamamen dışa bağımlıdır. Başta Japonya olmak üzere, Almanya, Fransa, İngiltere, İtalya, Hollanda, Belçika ve diğer gelişmiş ülkeler de tamamen dışa bağımlı durumdadırlar. Avustralya, Afrika ve Güney Amerika bu ülkelerin hammadde

kaynağıdır. Son zamanlarda Rusya ve Orta Asya aynı konuma düşmüştür. Çin, İran ve Hindistan kendisini korumaktadır. Bu bağlamda Türkiye önemli bir çatışma alanı haline gelmiştir.

Teknoloji ilerledikçe madenlerin önemi daha da artmaktadır. Bu madenlere ve maden üretimi yapılan ülkelere bağımlılık anlamına gelmektedir aslında. (Örneğin, en büyük bor üreticisi ABD dahil tüm dünya bor konusunda bize bağımlıdır ve bir çok ürünün olmazsa olmaz hammaddesidir.) Ancak bu bağımlılık bugüne kadar tersine işlediği ve refah, bağımlı olan ülkelere aktığı için hammadde (ve emek) ihraç eden ülkeler geri kalmış, hammadde ithal eden ülkeler gelişmiştir. Teknolojik üretim de hammadde üreten ülkelerde olması gerekirken tersine hammadde tüketen ülkelerde gelişmiştir. Sömürü düzeni doğal olanı tersine çevirmiştir. Buna **sermayenin egemenliği** denilmektedir.

Bu düzenin devamının önünde, doğal kaynaklarına sahip çıkan, (siz bana bağımlısınız, benim madenlerim olmasa siz bir hiçsiniz diyebileceğiniz) milli devletler ve teokratik rejimler engel teşkil etmektedir. Milli devletlerin kontrollü olarak ticaretin serbest bırakılmasına müsaade etmeleri de yetmemektedir. Zira izinli bir faaliyet her zaman izin verenin iznine tabidir. O halde yapılması gereken nedir?

Globalleşme fikrinin pişirildiği yer İngiltere'dir. Yine İngiltere 1980'li yıllarda esen özelleştirme rüzgarına ilk tepki veren ve örnek bir tavır sergileyen ülkedir. Diğer ülkeleri de teşvik edecek radikal adımlar atılmıştır Demir Leydi döneminde. Bilindiği gibi uluslararası maden üretimini tek başına İngiltere kontrol etmektedir. Büyük oranda (İngiltere'ye hakimiyet sağlayacak kadar) uluslararası madencilik şirketlerinin sahipleri doğrudan veya dolaylı olarak İngiliz sermayesidir. Madenleri tüketen sanayi tesisleri de büyük oranda İngiliz sermayesindedir. Örneğin sermayesi tamamen halka açık olan Alcoa, ABD'de yerleşik dünyanın en büyük Alüminyum tesisi olmasına rağmen kontrolü İngiltere'de yerleşik ve kraliçenin sadık adamları tarafından yönetilen yatırım fonlarındadır. Wellington Management, Fidelity, Barclays Global, Lord Abbett & Co, State Street gibi doğrudan, JP Morgan, Morgan Stanley, Vanguard, Smith Barney, American Express gibi dolaylı olarak İngiltere kökenli firmalar tarafından kontrol edilmektedir.

Globalleşme fikrinin olgunlaştırıldığı kurum Chatham House olarak da bilinen Royal Institute of International Affairs (RIIA) adlı İngiliz Kraliyet kuruluşudur. Yine Aspen Enstitüsü bu fikrin olgunlaştırıldığı yer olarak bilhassa madencilik ve sanayi firmaları tarafından finanse edilmektedir. Mont Pelerin Topluluğunun kurucusu ve ilk Başkanı F.A. Hayek, demokrasinin temeli olan geleneksel egemenlik doktrinine karşı uluslararası hukuk egemenliği anlayışını öne sürerek ulusal egemenliğin sınırlandırılması fikrini ortaya atmıştır. Mont Pelerin Topluluğunun, Rio Tinto tarafından finanse edilmesi tesadüf değil herhalde.

Liberalizmin fikir babası Hayek'in temel yaklaşımı bireycilik, özgürlük, kendiliğinden düzen ve piyasa ekonomisidir. Birey, temel varlık olarak toplum, sınıf, ulus, halk gibi kolektif birimlerden önce gelir. (ontolojik bireycilik) Bireyin toplum, sınıf ve ulusa karşı önceliği vurgulanırken, şirketlere bilhassa uluslararası şirketlere karşı konumuna hiç değinilmemektedir. **Tüm bağlarından ve dayanaklarından koparılan birey, serbest piyasa adı verilen sömürü çarkı karşısında yalnızlaştırılmakta ve aslında birey olmaktan çıkarılarak sömürü düzeninin bir objesi haline getirilmektedir.**

Hayek'e göre, İnsanı ve toplumu anlamının yolu bireysel davranışların incelenmesinden geçer. Bireyin temel varlık olarak alınması, toplumun çıkarı, kamu yararı ve ortak iyi gibi

kavramların reddini gerektirir. (metodolojik bireycilik) Bireyin dışsal müdahale olmaksızın davranabildiği alan ne kadar genişse, birey o kadar özgürdür.

Hayek'e göre "herkesin bilgisi sınırlıdır" ve "hiç kimse bütün toplumu kuşatacak bilgiye sahip değildir". Dolayısıyla, spesifik bir aklın vazetmeyeceği bir sistem eninde sonunda bireysel tercihlerle ve kararlarla ortaya çıkan bir kendiliğinden düzen olacaktır. Piyasa ekonomisi, üretim araçlarının özel sahipliği altındaki işbölümü sosyal sistemidir. Özel mülkiyet esastır. Piyasa ekonomisi bireylerin aktif katkılarının sonucudur, ama onların herbirinden farklıdır. Piyasada ortak amaç ya da iyi yoktur. Devletin görevi piyasayı müdahale ederek düzenlemek değil, bireylerin piyasa ekonomisinin düzgün işleyişine zararlı eylemlerini önlemektir. **Hayek, böylece bireyin üzerine piyasa ekonomisini koymakta ve piyasa ekonomisinin gerekleri ile çatışan bireyin cezalandırılmasını da devlete görev olarak yüklemektedir.**

Yine Hayek, **para piyasalarının hükümetlerin kontrolünden çıkarılması** gerektiğini savunmaktadır. Gerekçesi ise hükümetlerin popülist politikalar uygulamaya yatkın olmaları. Ayrıca, **merkez bankalarının bağımsızlığı, para basma yetkisinin hükümetlerden alınması ve kambiyo rejiminin oluşturulmasını** önermektedir. Ona göre, **dövizin serbestleşmesi**, hükümetlerin popülist politika uygulamasını önleyecektir. Zira, popülist politikalar enflasyona sebep olacak, enflasyon karşısında kişiler güvenli paralara yöneleceklerdir. Ne kadar tanıdık politika önermeleri. Biz bunları yıllardır yaşıyoruz. Hem de enflasyonist kalkınma modeli diyerek. Özal'lı yıllarda tanıştığımız enflasyonist kalkınma modeli doları nasıl da ön plana çıkardı. K. Derviş ile 15 günde 15 yasa çıkararak, popülizme yani halkçılığa yönelmesin diyerek hükümetin elinden alınan yetkiler önce memurlara devredilmiştir. Sonra piyasa düzenleyicilerin devreye girerek kontrolü ele almaları kaçınılmazdır. **Aslında son 20 yılda son derece derinlikli ve adım adım uygulanan bir politika ile karşı karşıyayız.**

Burada, Hayek'ten bahsetmemiz, bu politikaların dayatıldığı merkezin adresini tespit bakımından önem arz etmektedir. Nasıl ki, IFC ya da Dünya Bankası'nın nerelere yatırım yapması gerektiğine bu kurumların İngiliz Kraliçesinden Şövalyelik ünvanı almış yöneticileri karar vermiyorlarsa, IMF'nin temel politikalarına da IMF'nin ortakları ya da yöneticileri karar vermiyor.

Bu genel açıklamalardan sonra maden kanunu ile ilgili değişiklik tasarılarının değerlendirilmesi konusuna gelebiliriz.

Maden hukukunda mülkiyet sistemi iki ana gruba ayrılmaktadır.

Kamu mülkiyet sistemi: Bu sistemde yer altı kaynakları kamu malı olarak kabul edilmekte ve maden hakları, içinde buldukları arazi mülkiyet haklarından bağımsız olarak dikkate alınmaktadır. **Arazi mülkiyet sistemi:** Bu sistemde, madenler içinde buldukları arazinin bütünleyici parçası olarak kabul edilmekte ve maden hakları mülkiyet hakları ile birlikte mütalâa edilmektedir.

Maden haklarını düzenleyen bu yasal sistemler arasındaki farklılıklar, bu hakların verilmesi ve kullanılması ile arama ve işletme ruhsatlarının tahsisinde devletin rolüyle doğrudan bağlantılıdır.

Ülkemizde kamu mülkiyeti sistemi uygulanmaktadır. Madenler, Anayasanın amir hükmü gereğince devletin mülkiyetindedir, ancak özel şahıslar da madenleri işletebilir. Madencilik faaliyetleri 3213 sayılı Maden Kanunu çerçevesinde yürütülmektedir. Kanunun mükemmel

olduğunu söylemek elbette mümkün değildir. Hatta, 1983 yılında, liberal rüzgarların estiği bir garip dönemde, gelmiş geçmiş en liberal Başbakan olan Özal tarafından hazırlanmıştır.

Yabancı Sermaye Derneği (YASED) tarafından, çıkarılması için yoğun bir kulis yapıldığı bilinen Endüstriyel Bölgeler Kanunu tasarısı ile başlayan tartışmalar sonucunda Endüstriyel Bölgeler Kanunu, tasarıda yer alan bir çok sakıncalı hususları arındırılarak çıkarılmıştır. Tabii ki buna ilk tepki YASED’den gelmiş ve Kanun yetersiz bulunmuştur.

Endüstriyel Bölgeler Kanunu tasarısında yer alıp kanunda bulunmayan hususlar Maden Kanunu değişikliğine ilişkin tasarıya aktarılmıştır. Tasarı, seçimden önce yetiştirilemediğinden kanunlaşmamıştır. Tasarı, Bakanlar Kurulu kararı ile, eski haliyle yeniden gündeme alınmıştır. Değişiklik tasarısının tüm maddelerinin sakıncalı yönü bulunmakla beraber 3, 8, 17, 23 ve 27. Maddeleri konumuz açısından özel önem arz etmektedir.

Öncelikle tasarının amacının, mevcut Kanunda; **“İşletme ruhsatının ilgili Bakanlık, kurum ve kuruluşların temsilcilerince , diğer mevzuat gerekçe gösterilip madenci ile ilgili olarak Enerji Bakanlığı dışında hiç kimsenin işlem tesis etmemesi ve mudahale bulunmamasını sağlayacak”** bir düzenleme yapmak olduğu anlaşılmaktadır.

Değişiklik tasarısı Madde 3’de *“Belediye imar sahaları ve mücavir alanlar, orman, ağaçlandırma, milli parklar, tarım alanları, su havzaları, mera alanları, sulak alanlar, sit alanları ve karasularında, madencilik faaliyetlerinin hangi kriterlere göre yürütüleceği ilgili bakanlıkların uygun görüşü alınarak Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelik ile belirlenir”* şeklinde bir öneri yer almaktadır. Madencilik faaliyetleri orman, ağaçlandırma, milli parklar, tarım alanları, sit alanlarından önce değerlendirilmektedir. Çünkü mevzuatı düzenleme ve faaliyete ilişkin kriterleri belirlemede son söz Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığına verilmektedir. **Nasıl birey topluma, aileye, sınıfa ve ulusa önceleniyorsa, ticari faaliyetler de ormana, çevreye, tarihe ve insanın en önemli gıdası olan suya karşı öncelenmektedir. Bunun uluslararası şirketler eliyle yürütüldüğü zaman oluşturacağı tehdidi görmemek mümkün değil.**

Yine tasarının Devlet Hakkı’nı düzenleyen 8. maddesinde yer alan *“Bu üretim faaliyetlerinin **Hazine**’nin özel mülkiyetindeki yerlerde yapılması halinde Devlet Hakkı iki kat olarak alınır.”* şeklindeki hüküm Anayasaya aykırıdır. Tüm madenler devletin hüküm ve tasarrufunda olmakla özel mülkiyete konu edilemezler. Hazinesin mülkiyetindeki yerlerden çıkarılan madenler, Hazinesin mülkiyetinde olmayan yerlerden çıkarılan madenler şeklindeki bir ayırım söz konusu olamaz.

Değişik tasarısında Madde 17 olarak yer alan Maden Kanununun 46 maddesinin Anayasa Mahkemesince iptal edilen son fıkrasının yerine gelmek üzere eklenecek fıkra önerisi *“İşletme ruhsatı sahasında işletme faaliyetleri için gerekli olan özel mülkiyete konu taşınmazın, taraflarca anlaşma sağlanamaması halinde, işletme ruhsatı sahibinin talebi üzerine işletme ruhsatı sahibi lehine kamulaştırılmasına Bakanlıkça karar verilebilir. Bakanlıkça verilen kamulaştırma kararı kamu yararı hükmündedir.”* şeklindedir.

Tasarıyı hazırlayanlar Anayasanın 168’nci maddesinin farkında olmalı ki, madenler özel mülkiyete tabi demiyorlar da, hiç sevmedikleri kamu yararı kavramını da kullanarak, madencinin menfaatine olacak şekilde kamu gücünün kullanılmasını öneriyorlar. Yani, “devletin görevi, bireylerin piyasa ekonomisinin düzgün işleyişine zararlı eylemlerini önlemektir” şeklindeki liberal (buna libofaşist demek gerek) yaklaşıma uygun bir düzenleme getiriliyor. Dolayısıyla Ulus Devletin surlarında küçükte olsa bir gedik açıyorlar. “Madencinin menfaatine

olan kamu yararınadır” gibi bir mantık önermesi geliştiriliyor. Eh! Mantık bilimciler değerlendirirler herhalde!... Bu süreç, sonunda madenlerin mülkiyetinin özel şahıslara ve şirketlere devredilmesine gider. Özel mülkiyetin rehnedilebileceği cihetle, rehin konusu yapılan maden sahalarının kısa sürede yabancı bankaların/firmaların eline geçeceği açıktır.

Madde: 23 olarak tasarıda yer alan “*Korunması gerekli taşınmaz Kültür ve Tabiat Varlıklarının tespiti, Kültür Bakanlığı'nın koordinatörlüğünde ilgili ve faaliyetleri etkilenen kurum ve kuruluşların görüşü alınarak yapılır.*” hükmü aynı liberal mantığın sonucudur.

Tasarıya göre bir taşınmazın Kültür ve Tabiat varlığı olup olmadığına faaliyeti etkilenen, yani çıkarları zedelene yerli ya da yabancı madenci karar verecek. Tam bir talan mantığı. Ancak, Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu geçersizdir demiyor da, Tabiat ve Kültür Varlığını belirlemeyi çıkarları etkilenecek olanlara bırakıyor ve tüm Türkiye çapında yaygınlaştırıyor. Bireyin ekonomik faaliyeti ve sonuçları öncelenirken, bireyin kültürel, dini, milli, sınıfsal değerleri reddedilmektedir. Bireylerin ekonomik faaliyetlerinin uluslararası şirketler karşısında dayanma gücü nedir ki? Bir müddet sonra, liberal dünyadaki tüm ekonomik faaliyetlerin, piyasa ekonomisi kuralları dahilinde, tekelci sermayenin eline geçeceğini görmek için dahi ya da kahin olmaya gerek yok. Görmemek içinse özel bir gayrete ve at gözlüğüne ihtiyaç var.

Tasarıdaki 27. madde “*Üretim yapılmadan petrol, jeotermal ve maden arama faaliyetleri Çevresel Etki Değerlendirme (ÇED) kapsamı dışındadır. ... Madenlerin işletilmesi hususunda ÇED uygulaması ile ilgili usul ve esaslar Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığının uygun görüşü alınarak Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle belirlenir*” hükmünü içermektedir.

YASED'in desteklediği Endüstri Bölgeleri Yasası tasarısında, bu bölgelerde Çevre Kanunu geçersiz denilmekteydi. Burada ise, tüm ülkeye şamil kılınarak arama sırasında Çevre Kanunu geçersiz denilmektedir. İşletme aşamasında ise ÇED uygulama ve esaslarının Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığının uygun görüşü alınarak Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle belirleneceği hüküm altına alınmaktadır. **Çevreyi madencilik faaliyetlerine göre düzenleme mantığı ağır basacaktır.** Yani madencilik faaliyetleri çevre kanunu esaslarına göre yürütülmeyecek, çevreye ilişkin düzenlemeler madencilik faaliyetlerine göre yeniden yapılacaktır. Madencilik işletmeleri ve kuruluşları tarafından çevreye ilişkin düzenlemeler gereksiz ve madencilik faaliyetlerini engelleyen, maliyeti artırıcı bir unsur olarak görüldüğünden çevreyi korumaya yönelik düzenlemeler kaldırılacaktır.

Tasarı ile getirilen teşvik sistemi ve ruhsat ile ilgili işlemler aşırı üretime yöneliktir. Maden ihracatının teşvik kapsamında olması, aşırı üretim nedeniyle fiyatlar düşeceğinden, düşük fiyatla yapılan ihracat sonuçta, cılız da olsa gelişen sanayimizi kendi ellerimizle çökertmemize hizmet edecektir. Yine aşırı üretim nedeniyle fiyatların düşmesi, daha çok ürünün daha az gelirle satılması anlamına geldiğinden ülkemizin kazanç sağlayamayacağı kesindir. Kazanç sağlanamadığı gibi ucuz hammadde temin eden rakipler, piyasada avantaj elde edecektir. Yani rakibine mali destek veren şaşkın tüccar gibiyiz. Yine tasarıda, maden aramalarında Ar-Ge teşvik edilmekte, işletmecilik ve madenlerin uç ürüne dönüştürülmesinde Ar-Ge faaliyetleri teşvik dışı bırakılmaktadır. Tasarayı hazırlayanların milletle dalga geçtiğini düşünmeden edemiyorum. Yine Zeytinlik alanlarda madencilik faaliyetlerini düzenleyen ve kamuoyunu tatmine yönelik olduğu sırtan hükümler, dalga geçildiğine dair diğer bir örnek. Bir de orijinal metinde “ö”leri “o”, “i”leri “ı”, “ğ”leri “g” olarak yazsalar da biz de saf saf değişikliğin yerli olduğuna inansaydık.

Madenler, devletin egemenlik alanına dahil olan bir değer olduğu cihetle, neoliberalcilerin üzerinde hassasiyetle durdukları bir konu olmaya devam edecektir. Arz üzerinde sınırlı bir mülkiyet alanına sahip olan bireyler (daha doğrusu şirketler) için, yerin altı, su kaynakları, denizler, tarihi ve kültürel varlıklar ve hava sahası yeni mülkiyet alanları olarak belirlenmiştir. Yeryüzünde devletin egemenliği daraltıldığı miktarda şirketlerin (daha doğrusu sermayenin) egemenliği genişleyecektir. Başka bir deyişle, sermayenin egemenlik alanının genişlemesi için devletin egemenlik alanının daralması gerekmektedir.

Devletin egemenlik alanının daraltılması ile oluşturulacak boşluk, başka iktidar sahipleri tarafından doldurulacaktır. Bunun başka bir şekilde olması da mümkün değildir. Zira iktidar boşluk kabul etmez. Bu boşluğu dolduracak olan devlet olmadığına göre, yeni iktidar sahiplerinin kim olacağı, devletten bağımsızlaşan kurumların kim veya kimlere hizmet edeceği ile ilgilidir. **Halkın doğrudan veya dolaylı olarak kontrol edemediği kurumlar, halka karşı sorumlu olmayacaktır. Bu kuruluşlar kanalıyla oluşturulan yeni egemenlik alanları, piyasa ekonomisi kuralları içerisinde uluslararası oluşumlara devredilecektir.**

20 yıldır özel olarak uygulanan politikalarla, egemenlik milletin elinden alınarak uluslararası kuruluşlara ve şirketlere (yani piyasa ekonomisine) devredilmektedir. Milletın temsilcisi olan parlamentodan çıkan hükümetin elinden tüm ekonomik ve sosyal politika araçları alınarak, memurların (piyasa ekonomisinin) eline verilmektedir. Tüm ekonomik ve sosyal politika araçları elinden alınan devletin sağlam gelir kaynaklarına da el konulacaktır. Bundan sonra ise, duyunu umumiyeyi aratır düzenlemeler beklenmelidir. Su ticareti yapan özel şirketlerin rekabetinin devlete ait su idareleri tarafından engellediği savıyla Dünya Ticaret Örgütü su idarelerinin özelleştirilmelerini istemektedir. Bir müddet sonra özel güvenlik teşkilatlarının varlığına dayanarak DTÖ'nün orduların da özelleştirilmesini istemeye kadar işi götürmeyeceğini kim garanti edebilir? Hem, Soros büyük bir cüretle, en iyi ihraç ürününüz ordunuz dememiş miydi?

Diğer yandan, millet adına devletin mülkiyetinde olan sahipsiz malların özel mülkiyete konu edilmesi, yabancıların mülk edinmeleri ve tahkim birlikte değerlendirildiğinde gelişmelerin yönü ve vehameti kendiliğinden ortaya çıkmaktadır.

Hakimiyetin kayıtsız şartsız millete ait olması, mülkün sahibi aslisinin millet olmasındandır. Mülkün sahibi sermaye olduğunda, hakimiyetin de kayıtsız şartsız sermaye sahiplerine geçeceği açıktır.

Anayasamızın ruhuna uygun olan Kamu Mülkiyeti Sistemi korunmalıdır. Özel teşebbüs madencilik alanına yatırım yapabilmektedir. Bu yapı muhafaza edilerek, **madenlerin yurt içinde değerlendirilmesi teşvik edilmeli, ham olarak ihracatı zorlaştırılmalıdır.** Madenlerin bir kez üretilebildiği, ikinci kez hasatının doğal olarak mümkün olmadığı dikkate alınarak planlı bir şekilde üretimi sağlanmalıdır.

Unutulmamalıdır ki, hammadde ihracıyla kalkınmış ülke bulunmamaktadır.

(...)IMF'nin* yıllık toplantısı, biraz dini bir toplantıya biraz da güzellik yarışmasına benzeyen olağanüstü bir olay. Üçüncü dünya temsilcilerinin birbiri ardına podyuma çıkıp dinleyicileri oluşturan bankacı ve fon yöneticilerine seslendikleri bu güzellik yarışması, Washington'daki, saray benzeri Marriott Hotel'in karartılmış seminer salonlarında yapılıyor. Reformlar iyi gidiyor, politik kararlılığa sahibiz, enflasyon düşüyor, bankalar elden geçiriliyor diyorlar. Bütün bunlar, o ele geçirilemez yaratığı, yani "piyasaların güvenini" elde etmek için. Görevliler kamuoyu önünde piyasaya olan bağlılıklarını tekrar ederek yatırımcıların güvenini tazelemeyi ve Asya, Latin Amerika ve Doğu Avrupa ekonomilerini 1990'ların ikinci yarısında çökerten sermaye kaçışının bir benzerini önlemeyi umuyorlar. (...)İlman serbest piyasa klişelerinin (liberalleştir, özelleştir, dış ticareti ve uluslararası şirketleri özendir) durmadan tekrar edilmesiyle ve din düşmanlarına (korumacılık, hükümet müdahalesi, sermaye üzerindeki kontroller) saldırılarla tazeleniyor. Bir örnek koyu takım elbiseler ve düzgün saç kesimleri de delegelerin bir dini cemaatin üyeleri gibi görünmesini sağlıyor. Bir hafta süren karşılıklı beyin yıkamanın ardından, binlercesi gözlerini kırıpıştırarak dışarıdaki yapış yapış Washington havasına çıkıyor; azimli ve güçlenmiş bir halde, insanlarına piyasaya doğru uzun bir yürüyüşte önderlik etmeye devam etmek üzere dünyanın dört bir yanına dağılıyorlar.(Wayne ELLWOOD, *Küreselleşmeyi Anlama Klavuzu, metis2002 s 99,100*)

Yabancı Sermayeyi Desteğe Hazırız-AK Parti Genel Başkanı Recep Tayyip Erdoğan, "*Yabancı sermayenin Türkiye'de yer alması konusunda elimizden gelen tüm desteği vermeye hazırız*" dedi. Erdoğan, bugünkü temaslarının ardından Davos'ta bir basın toplantısı düzenledi. Erdoğan, İsviçreliler'in Türkiye'deki İhsu Barajı ile ilgilenmeye başladıklarını, kendilerinin de bu konuyu takip etmelerini ısrarla söylediklerini kaydetti."Özel sektör nezdinde de ilgi odağı haline geldi. Bu konuyla ilgili görüşmeler yaptık. Bu görüşmelere daha da cazibe kazandırmak, neticeye gidici adım olsun diye kendilerini Türkiye'ye davet ettik. Türkiye'de rafineriler özelleştirme kapsamında olduğu için bunlara katılımlarını istedik (...) Yabancı sermayenin Türkiye'de yer alması konusunda elimizden gelen tüm desteği vermeye hazırız dedik. Bir tanesi, (gerekli adımları atamadık hep engellendik) dedi. Biz kendilerine (bu konuda hazırız, yeterli siz buyurun gelin) dedik. AK Parti Genel Başkanı Erdoğan, bir gazetecinin sorusu üzerine, görüştüğü bütün siyasiler, bütün ekonomiyle ilgilenen insanlar veya dünya ekonomisinde söz sahibi olan insanların Türkiye'ye çok olumlu baktıklarını söyledi. Şu andaki tablonun bir güven, bir istikrar dönemini oluşturduğunu kendisine söylediklerini ifade eden Erdoğan, sözlerini şöyle sürdürdü: "Biz de kendilerine, böyle bir istikrar güven ortamının çok iyi değerlendirilmesi gerektiğini, bu dönemin 5 yıldan sonra da devam edebilecek olduğunu, azimli, kararlı, gayretli, halkıyla bütünleşen bir kadronun işbaşında olduğunu kendilerine söylüyoruz. (...) Erdoğan, Türkiye'nin istikrar, güven dönemine girdiğini ve bunu dış ülkelerin gördüğünü ifade ederek, yabancı devletlerle ilişkilerde bulunarak, Türkiye'de yatırım yapmalarını sağlayacaklarını söyledi(...)

Enflasyon hedefi gerçekleşecek-Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Abdüllatif Şener, 2003 yılı enflasyon hedefinin gerçekleştirileceğini söyledi. Başbakan Yardımcısı Şener, TÜSİAD'ın toplantısında yaptığı konuşmada, enflasyonu aşağı çekmek için işe "mali disiplinden" başladıklarını belirterek, "Başta kamu yönetim reformu ve buna bağlı olarak da kamudaki harcamaların disiplin altına alınabilmesi olmak üzere, kapsamlı bir reform çalışması sürdürmekteyiz." dedi. Özelleştirme konusunda kararlı adımlar atacaklarını ve özelleştirme programının aksamasına müsaade etmeyeceklerini vurgulayan Şener, "İhaleler yapılacak ve prosedürler süratli şekilde yerine getirilecektir. Hükümet olarak, bakan olarak, özelleştirme konusunda iddialıyız. Belki uygulama sonrası eleştiri olacaktır. Söylenecekler aldırış etmeyeceğim, hızımı kesmeye niyetli değilim. Belki başka ülkelerde özelleştirme bakanının siyaseten kellesi gitti... Ama ben son noktayı koyacağımı bilsem de kararlılıkla devam edeceğim." diye konuştu. (06.02.2003 Zaman)